

Қиёматнинг кичик аломатлари (2)

[Ўзбекча – Uzbek – الْأَوْزَبْكِي]

Шайх Носир ибн Мухаммад Аҳмад

Таржимон: Абу Жаъфар ал-Бухорий

Нашрга тайёрловчи: Абу Абдуллоҳ Шоший

2013 - 1434

IslamHouse.com

أَشْرَاطُ السَّاعَةِ الصُّغْرَى (٢)

« باللغة الأوزبكية »

ناصر بن محمد الأحمد

مترجم: أبو جعفر البخاري

مراجعة: أبو عبد الله الشاشي

2013 - 1434

IslamHouse.com

Бисмиллаҳир роҳманир роҳим

Биринчи хутба

Барча ҳамдлар Аллоҳга хосдир. Биз Ундан ёрдам, нафсимизнинг ёмонлиги ва амаллари- мизнинг шумлигидан паноҳ ҳамда мағфират сўраймиз. Аллоҳ ҳидоят қилган одамни адаштирувчи, адаштирган одамни ҳидоятловчи йўқдир. Мен ягона, шериксиз Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ, Мухаммад эса Унинг бандаси ва элчиси эканига гувоҳлик бераман.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقًّا تُقَاتَّهُ وَلَا تَمُوْتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾

«Хой мўминлар, Аллоҳдан лойиқ бўлганидек қўрқинглар ва мусулмон бўлган ҳолингизда вафот этинглар!». (Оли Имрон: 102).

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾

«Эй инсонлар! Сизларни бир жондан (Одамдан) яратган ва ундан жуфтини вужудга келтирган хамда у икковидан кўп эркак ва аёлларни тарқатган Раббингиздан қўрқингиз! Яна ораларингиздаги савол-жавобларда ўртага номи солинадиган Аллоҳдан қўрқингиз ва қариндош-уруғларингиз (билин ажралиб кетишдан қўрқингиз)! Албатта Аллоҳ устингизда кузатувчи бўлган зотдир». (Нисо: 1).

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ، يُصْلِحُ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ مَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾

«Эй мўминлар, Аллоҳдан қўрқинглар, тўғри сўзни сўзланглар! (Шунда Аллоҳ) ишларингизни ўнглар ва гуноҳларингизни мағфират қилас. Ким Аллоҳга ва Унинг пайғамбарига итоат этса, бас у улуғ бахтга эришибди». (Аҳзоб: 70-71).

Дўстлар, билингларки, гапларнинг тўғрироғи – Аллоҳнинг каломи, йўлларнинг яхшироғи – Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг йўли, ишларнинг ёмонроғи – янги пайдо бўлганлари, хар

бир янги пайдо бўлган нарса – бидъат ва барча бидъат – залолатдир.

Сўнг...

Ўтган жума куни Қиёматнинг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам берган хабарларга кўра Қиёмат қоим бўлишидан олдин рўй берадиган кичик аломатларининг бир нечасини: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг пайғамбар қилиб юборилиши ва оламдан ўтиши, одамларнинг қўлларида мол-дунёнинг кўпайиши, мусулмонларнинг яхудий ва насронийлар каби ғайри муслимларга тақлид қилиши, Уммат тарихининг айрим онларида хавфсизликнинг ёйилиши, туркларнинг уруши, омонатнинг зое бўлиши ва охири, илмнинг тортиб олиниб, гумроҳликнинг оммавийла- шишини айтиб ўтган эдик.

Биз бугун ўша мавзуни давом эттириш учун Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам тез кунда содир бўлиб, ёйилиши хақида хабар берган Қиёматнинг бошқа шартларидан бир шодасини айтиб ўтамиз. Бу ишимизда Аллоҳнинг Ўзи мададкоримиз бўлсин!

Расулллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам хабар берган Қиёматнинг шартларидан бири, рибо – судхўрликнинг ёйилиши ва одамларнинг ҳаром нарсаларни истеъмол қилишга лоқайдликлариdir.

Абдуллоҳ ибн Масъуд разияллоҳу анҳу Расулллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг: «*Қиёмат олдидан рибо пайдо бўлади*». (Табароний «ал-Мўъжамул авсат», 7695) ва Абу Ҳурайра разияллоҳу анҳу: «*Одамларга бир замон келадики, киши молни ҳалол ёки ҳаромдан олишига эътибор бермай қўяди*». (Ином Бухорий, 2083) ҳадисларини ривоят қилишган.

Дўстлар, рибо, афсуски, динлари судхўрликни қаттиқ ҳаром қилган мусулмонлар яшаётган ўлкаларда илдиз отиб, ўрнашди. Буни билиш учун Аллоҳ таолонинг:

﴿فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾

«Энди агар (фармонимизни) қилмасангиз, у ҳолда Аллоҳ ва пайғамбари томонидан бўлган урушни билиб қўйинг!» оятини билишнинг ўзи етарлидир. (Бақара: 279).

Абу Ҳурайра разияллоҳу анҳу ривоят қиласи:
Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Етти
ҳалок қилувчи (гуноҳ)лардан иироқ бўлингиз!» –
дедилар. Саҳобалар: Улар нималар, ё Расулуллоҳ? –
деб савол беришди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва
саллам: «Аллоҳга ширк келтириши, сеҳр, Аллоҳ ҳаром
қилган жонни ноҳақ ўлдириши, судхўрлик, етим
молини ейши, ҳужум кунида чекиниш, гофила, мўмина
ва покдомон хотин-қизларга (зино билан) тухмат
қилиши», – дедилар. (Муттафақун алайҳ, Имом Бухорий,
2766).

Бугунги кунда мусулмон жамиятларда кенг
ёйилган рибо тизими ўзаро алоқалар, касб-кор, ейиш
ва ичишнинг бузилишига катта путур етказган
сабаблардан биридир. Рибо – касблар даромадининг
йўқолиши, дуоларнинг ижобат бўлмаслиги,
душманларнинг зафар қозониш-ларининг катта
омилидир. Шунинг учун ҳам, рибо ҳақидаги оятнинг
Оли Имрон сурасидаги Уҳуд урушида нозил бўлган
жиҳод ҳақидаги оятлар орасида нозил бўлиши,
амалларнинг қабул бўлиш ва зафарни қўлга
киритишининг омилларидан бири шу ибодатларга,
жумладан, уларнинг энг афзали бўлмиш жиҳодга
сарфланадиган молларни поклаш эканига ишорадир:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَّا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾

«Эй мўминлар, (берган қарзларингизни) бир неча баробар қилиб олиш билан судхўрлик қилмангиз! Аллоҳдан кўрқингиз! (Шунда) шояд нажот топгайсиз». (Оли Имрон: 130).

Агар Ислом Уммати амалларининг қабул бўлиши ва душманлари устидан ғалаба қозонишни хоҳласа, молларини поклаши ва ўз ўлкасида рибога қарши кураш бошлиши, судхўрликка асосланган муомалалари, жумладан, қарзларни хориждан келтириб хору хўр бўлишга чек қўиши керак.

Мозийда узок замон бўйича мусулмонлар рибо балосидан йироқ эдилар. Аллоҳ таоло мусулмонларга етакчилигини берган сармоялар, халқлар бойлигини талон-тарож қилиб, иқтисодларни хонавайрон қиласиган судхўрларнинг кўзларидан ҳимояда эди. Ислом душманлари мусулмонларнинг ўз динларида устивор туришлари ва рибо муомалаларидан йироқликлари ўзларининг ифлос тамаълари олдида мустаҳкам ғов эканини кўришгач, салибчи насронийлар Ислом оламида ўзларининг ашаддий

фикрий ҳужумларини бошлаши. Мусулмонлар тупроғида мусулмон-лар авлодидан етишиб чиққан, мусулмонлар тилида сўзлашадиган бироқ мусулмонларга қарши курашадиган ҳамтовоқларини «мина» қилиб қўйиши. Улар қилган иш, шариатни хукм қилишдан четлатиш, Исломнинг инсоният ҳаётига шомиллигини йўқ қилиш, таълим тизимини бузиш ва янги авлодларни куфр ғоялари асосида тарбиялаш бўлди. Янги авлодлар Farb фикрлари билан суғорилди ва Farbdagi барча нарсани қабул қилишга чорлай бошлаши. Уларнинг бу чақириқлари залолат ва исломий қадриятлардан ажралиш учун қилинган очик даъватлар эди. Аллоҳ таоло уларни билган ҳолларида адаштирган кимсалар ва уларга издош бўлганлар, мусулмонлар яшаётган ўлкаларда судхўрлик муомалалари, судхўрликка асосланган муассаса ва банк тизимларини жорий қилдилар. Уларнинг айримлари бу иш билан тўғри йўлни топганлари ва халқларини тараққий эттиришларини гумон қилдилар. Шунинг учун ҳам биз бугунги кунда рибонинг мусулмонлар яшаётган диёрларда баданга ёйилган саратондек кенг тарқалгани, мусулмонларнинг қолоқ, мағлуб ва хорлиги, рибо қиролларининг Уммат юрагига ханжар ураётганига гувоҳ бўлиб турибмиз. Буларнинг

барчаси Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам берган хабарнинг намоён бўлганидир.

Қиёмат аломатларидан бири, миршаблар ва золимларга ёрдамчи бўлганлар сонининг кўпайишидир. Имом Аҳмад раҳимаҳуллоҳ яхши санад билан Абу Умома разияллоҳу анҳудан ривоят қилади: Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «*Замона охирида шу уммат ичидан қўлларида қорамолнинг думидек қамчилари бўлган, (эрталаб) Аллоҳнинг газаби билан чиқиб, (кечки пайт) Аллоҳнинг газаби билан қайтадиган кишилар бўлади. (бошқа бир ривоятда: ... кишилар чиқади)*», деганлар. (Имом Аҳмад, 22204).

Табароний раҳимаҳуллоҳнинг ривоятида эса: «*Замона охирида (эрталаб) Аллоҳнинг газаби билан чиқадиган ва (кечки пайт) Аллоҳнинг газаби билан қайтадиган миршаблар чиқишади. Уларга сирдош бўлишидан сақланинг!*» – дейилган. (ал-Мўъжамул Кабийр, 7499).

«Раббим – Аллоҳдир!» дейишдан бошқа гуноҳи бўлмаган, балки сохта айбловлар билан айблангандар мусулмонларга зўравонлик қилган миршабларга, жаҳаннамга тушиш ваъдаси берилган. Имом Муслим

раҳимаҳуллоҳ «Саҳиҳ» ҳадислар девонида Абу Ҳурайра разияллоҳу анхунинг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламдан қилган ушбу ривоятини нақл қилган: «Жаҳаннам аҳлиниң икки гуруҳи борки, мен уларни кўрмадим: қўлларида қорамолниң думидек қамчилари бўлиб, одамларни урадиган одамлар ...». (Ином Муслим, 5704).

Ином Нававий раҳимаҳуллоҳ: «Бу ҳадис пайғамбарлик мўъжизаларидан биридир. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам хабар берган нарсалар амалга ошиди. Қамчибозлар, миршаб раҳбарига итоат этадиган мулоғимлардир», – деди.

Ином Муслим раҳимаҳуллоҳ Абу Ҳурайра разияллоҳу анху ривоят қилган ушбу ҳадисни ҳам нақл қилган: «Агар умринг узоқ бўлса, қўлларида қорамолниң думидек (қамчилари) бўлган, (эрталаб) Аллоҳниң газаби билан кетиб, (кечки пайт) Аллоҳниң газаби билан қайтадиган одамларни кўрасан!» (Ином Муслим, 2857).

Қиёматнинг аломатларидан бири, зинонинг кенг ёйилишидир.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам зинонинг қўпайиб одамлар ичида кенг ёйилиши, Қиёматнинг аломатларидан эканини баён қилдилар. Икки «Саҳих» ҳадислар девонида Анас разияллоҳу анҳунинг ушбу ривояти бор: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «..., зинонинг пайдо бўлиши ... Қиёматнинг шартларидандир». (Имом Бухорий (80), Имом Муслим (6956)).

Ҳоким раҳимаҳуллоҳ «Мустадрак»ида саҳих санад билан Абу Ҳурайра разияллоҳу анҳудан ривоят қиласиди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам айтдилар: «*Одамларга алдамчи йиллар келади ... унда фаҳи (зино) кенг тарқалади*». (Ҳоким, 8564).

Дўстлар, зино – ҳаёсизликнинг энг ёмони ва энг ифлосидир. Аллоҳ таоло зинони ширкка боғлаб келтириди:

﴿الَّرَانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾

«Зинокор эркак факат зинокор аёлга ёки мушрикага уйланур. Зинокор аёлга факат зинокор эркак ёки мушрик уйланур». (Нур: 3).

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам берган хабарнинг тез кунда кенг ёйилиши ёки ёйилгани билан, зино, хонадонларни хонавайрон қиласи, номусларни тўқади, зурриётни қиради, жонли ва жонсиз нарсаларни нобуд қиласи, унинг ори уйларни бузади, қадни букади, юзларни қаро, тилларни соқов қилиб, шарафли эркакларни хорлик, хўрлик ва расволикнинг тубсиз жарлигига улоқтиради. Қанчалар кўп бўлмасин обрўларга барҳам беради, шуҳратларнинг кулини кўкка совуради.

Зино, бадбаҳтликнинг барча кўриниши: хиёнат, ёлғон ва қаллобликни ўзида жамлайди. Ҳаёни олиб, виқорни кетказади. Мурувватни йўқотиб, қалб нурини сўндиради, Аллоҳнинг ғазабини келтиради.

Агар зино ёйилса жаҳондаги насаблар, уруғлар, маҳрамлар, оила ришталари бузилади. Жамиятлар яхлитлигига раҳна тушади. Турли касалликлар тарқалади. Абдуллоҳ ибн Умар разияллоҳу анҳу ривоят қиласи: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бизга қараб: «Эй муҳожирлар жамоати, беш нарса борки – сизларнинг у кунларга етмаслигингиизни Аллоҳдан сўрайман! – уларга мубтало бўлсангиз ...», – дедилар ва давом этиб: «Ҳаёсизлик (зино) қайси ҳалқда пайдо бўлса ва уни ошкора қилишиса,

*ораларида аждодларида кўрилмаган вабо ва
касалликлар кенг тарқалади!» – дедилар. (Ибн Можа
(4019), Байҳақий «Шуъабул иймаан» (3042)).*

Бу ерда: Бу касалликларнинг тарқалишида жамиятнинг нима гуноҳи бор? – деган ҳақли савол туғилади. Бунинг жавоби шуки: Мазкур жамиятлар бузғунчилик оқимиға қарши курашмадилар. Ўз ўлкаларидаги зинога олиб борадиган омилларни тагтамири билан йўқ қилиб ташламадилар!

Унинг гуноҳи: амри маъруф ва наҳиймункар қилмади!

Унинг гуноҳи: бузғунчи оқимнинг ривожланишига имконият яратиб, эзгуликлар оқимини тўсди.

Бу гуноҳлари натижасида, жамиятлар зинокор эркак ва хотин-қизлар оғриган сифилис, гонорея ва спид каби касалликларнинг аламини чекмоқда!

Агар ўзимизни, бола-чақамизни, қизлари- мизни бу разолатга тушишдан сакламоқчи бўлсак, ушбу оқим қаршисида қуйидаги ишлар билан бир ёқадан бош чиқариб туришимиз керак:

Биринчиси: бозорларда, жумладан, тижорат марказларидағи ажнабий ёки маҳаллий хотингизлардаги мавжуд очик-социқлик, ишва ва карашмаларга қарши;

Иккинчиси: Оммавий Ахборот Воситалари тақдим этаётган бачканың қүшиқтар, ҳаёсиз суратлар, бемаъни ҳикоялар, ҳаёсиз фильмларға қарши куришишимиз керак. Ахир улардаги материаллар бўйдоқ йигитлар ва турмуш қурмаган қизларни қўйинг, уйланганларнинг шаҳват майлликларини ҳам қўзғамоқда-ку! Мазкур нарсаларни хонадонида намойиш қилиш ёки эшитишга рухсат берган ҳар бир киши, гуноҳини Қиёмат кунида Аллоҳнинг ҳузурида ўзи кўтаради!

Учинчиси: ушбу ижтимоий разолатни рўзнома ёки ойномаларда мақола, ҳикоя, севги ҳақидаги қасида, ишқу муҳаббатни ўз ичига олган жумлалар ёки бошқа услублар билан заҳар ва оғуларини қўшиб ёяётган адаштирувчи секуляризм малайларининг ишларини тўхтатиш керак. Бу қатламдагилар одамларни ғарблаштириш ва мусулмонлар ҳаётини ғарбдаги бузилган ҳаётга айлантириш учун барча ҳийла ва воситага ёпишмоқдалар. Биз мусулмонлар уларнинг разолатларига мақсадларини очиб,

фикрларига далилу ҳужжат ва маърузалар билан раддия бериш ва эзгуликларни ёйиш билан қарши туришимиз керак. Агар уларга бирон майдонни кўйсак ва улар ўзларининг бемаъни нарсаларини ёйишлари учун имконият топсалар, бунинг алами барчамизни оғритади. (Унутмайлик-ки), Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга: Орамизда солиҳ инсонлар бўлса ҳам ҳалок бўламиз-ми? – деб берилган саволга: «Ҳа, (гуноҳ, фисқу фужур ва) зино кўпайса!» – деб жавоб берганлар. (Имом Бухори (3346), Имом Муслим (7416)).

Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, зино урчиди. Бошбошдоқлик аломатлари кўринди. Дўстлар, бизнинг туюқушга ўхшаб бошимизни ерга кўмишишимизнинг фойдаси йўқ.

Очиқ гаплашайлик: барчамиз ҳар куни эшигаётган бозорлардаги, мактаб, институт, факультет, (кирага бериладиган) жиҳозланган квартиralар, денгиз соҳилларидағи ўнлаб муаммолар ва юзлаб жиноятлар содир этилаётганидан хабардормиз. Айтинглар-чи, ўша жиноятчилар кимларнинг фарзандлари?! Жинларникими?!

Ички Ишлар муассасаларига ҳар куни мужаллад ишлари келаётган жиноятчилар бошқа сайёрадан келгандарнинг болаларими?! Нега ғофилмиз?! Нега бошларимиз букик?! Фарзандларимизнинг саҳобалар фарзанди эканидек қатъий ишонч қаердан келди?! Ҳаммамизга маълумки, шаҳват жунбушга келса муҳит ва мўътадилликни танимай, ўз йўлида давом этади. Ота-оналар, ўғил ва қизларингиз тарбиясида Аллоҳдан қўрқингиз! Чунки дунёдаги азобни Охиратдаги азобга таққосланмайди! Аллоҳ таоло айтди:

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْنَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾

«Зинога яқинлашманглар! Чунки (бу) бузуқликдир - энг ёмон йўлдир». (Исро: 32).

Хой мусулмонлар, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхи ва саллам зинонинг ёйилиши оқибатида юзага келадиган фалокатларни айтиб ўтдилар. Аллоҳ номига қасамки, агар хушёр бўлмасак улар бошимизга келиши мумкин. Абу Яъло раҳимаҳуллоҳ Абу Ҳурайра разияллоҳу анхунинг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхи ва салламдан ривоят қилган ушбу ҳадисини нақл қилди: «Жоним қўлида бўлган Зотга

*қасамки, эркак хотинга йўлда жинсий алоқа қиласди.
Ўша дамлардаги одамларнинг энг яхшироги: Кошки
шу (иши)ни мана бу деворнинг панасида қилсайдинг! –
дейди». (Абу Яъло, 6183).*

Куртубий раҳимаҳуллоҳ: «Ушбу хадисда пайғамбарлик аломатларидан бири бор. Чунки, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бўлажак ишлардан хабар бердилар ва шу замонда улар бўлди», – деди.

Аллоҳ Куртубийни раҳмат ва маконини жаннатул маъвода қилсин! Агар бу ишлар (ҳижрий) еттинчи асрда вафот этган одамнинг даврида бўлган бўлса, бизнинг замонимизни кўрса нима дер экан?! Чунки асримизда яхши билан ёмон аралашиб, камҳаёлик яқин кунларгача ҳаё ва иффатда донғи чиққан машҳур оиласаларнинг шиорига айланди.

Аллоҳ таолодан устимизга раҳматларини ёғдиришини сўраймиз...

Ҳозирги воқелигимиз оғир фалокат ва синдирилажак дарвозадан дарак бермоқда. Аллоҳдан афв ва оғият тилаймиз. Дарҳақиқат, У – тилакларни эшитгувчи Зотdir.

Иккинчи хутба

Барча оламлар раббиси бўлган Аллоҳга ҳамду санолар бўлсин ...

Сўнг ...

Қиёматнинг аломатларидан бири, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам огоҳлантирган ва кенг тарқалиб, одамлар эшитиш ҳалол деб тушунган куй ва қўшиқлардир. Саҳл ибн Саъд разияллоҳу анху айтди: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Замона охирида ер ютиши, тоши ёғиши, ... (боиқа маҳлукқа) айланиши бўлади», – дедилар. Саҳобалар: Ё Расулуллоҳ, бу қачон бўлади? – дедилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам: «Чолгу асбоблари ва хонанда аёллар чиққанида», – деб жавоб бердилар. (Табароний «ал-Мўъжамул Кабийр», 5678).

Бу аломатнинг кўпи ўтган асрларда кенг ёйилган бўлсада, ҳозирги кунга келиб яна ҳам аниқ кўриниб, кенг тарқалмоқда. Одамлар куйларга ошиқ бўлиб, кўнгилларига қўшиқ муҳаббати ва мусиқа тинглаш ўрнашди. Ҳар жойда ўлган ёки тирик хонандаларнинг, эркак ёки аёл бўлишидан қатъий назар, қўшиқлари янграмоқда. Одамлар бу ишда

анчагина лоқайд бўлдилар. Ҳатто қўшиқ тинглаш ҳаётларининг бир парчасига айланди. Унинг бозор ва оммавий жойларда баланд товушда эшитилишига бирор қаршилик қилмай қўйди. Хонадонлар эса қўшиқлар билан тўлди.

Дўстлар, буларнинг барчаси яқинда келадиган фалокатнинг даракчисидир. Аллоҳ бизга мададкор бўлсин! Чунки бу ишларни қилган одамларга, юқоридаги ҳадисда, бошқа маҳлуққа айланиш, устларидан тошлар ёғиш ва ер ютиш каби жазолар айтилди. Бундан кўра ёмонроғи одамларнинг аксари мусиқа ва қўшиқларни ҳалол деб ҳисоблашмоқда. Агар улардан бирига: Мусиқа ва қўшиқларни эшитиш ҳаром! – десам, ҳайратга тушади.

Қўшиқ ва мусиқани ҳалол деб ҳисоблаётгандарнинг жазоси, Имом Бухорий ривоят қилган ҳадисда айтилганидек, Қиёмат кунигача маймун ва чўчқаларга айланишларидир. Абу Молик Ашъарий разияллоҳу анҳу Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг шундай деганларини эшитганини ривоят қиласди: «*Умматим ичидан зино, (эркаклар учун) итак, ароқ ва мусиқани ҳалол деган одамлар чиқади. Улар тоз ёнбагрига қўнадилар. (Чўпон) уларнинг олдиларига (қўйлари билан) кечки пайт келади.* Унга:

Олдимизга эртага кел! – дейшишади. Тунда Аллоҳ уларга балосини юборади, тоғни баъзиларининг устига ташлайди, қолганларини эса Қиёмат кунигача маймун ва чўчқаларга айлантириб қўяди». (Имом Бухорий, 5590).

Умматнинг ҳозирги кунги ҳаётига чуқур назар ташлаган одам, Аллоҳнинг раҳмати бўлмаса, фалокат сари кетаётганига шоҳид бўлади. Одамлар ўйин-кулгу, кўнгилочар нарсаларни яхши қўришиб, ҳаётларидағи жиддийлик йўқолди. Ўзларининг тиришқоқ ва вазифаси бўлган уммат эканликларини унутишди. Ҳар тарафдан душманларимиз ҳужум қилиб, бойликларимизни тортиб, тупроқлари- мизни босиб олишмоқда. Умматнинг бойликлари талонтарож қилинмоқда. Биз эса ҳали ҳам рақсга тушиб, қўшиқлар қуйляпмиз! Гоҳида кексайиб қолган одамларнинг қўшиқларни эшитиб тебранаётганини кўрар эканмиз, бўйдоқ ёшлар қандай муқом қилмасинлар?!

Одамларни қўшиқ тинглашга ўргатган ва уни ҳаётларидағи оддий нарсага айлантирган нарса – эшииттирувчи ва кўрсатувчи оммавий воситалардир. Уйларга йўлдош антенна- ларининг кириши ишни яна ҳам расво қилди. Бу, оила раҳбарининг фарзандлари

хаққида қилаётган жуда ҳам катта жиноят ва оғир гуноҳдир. Чунки у, ҳаёсизликка очиқ даъват бўлиб, уни тўла жиҳозланган каналлар 24 соат давомида бачкана ва расво суратда узатмоқда. Уни қизлар, ўғиллар ва рафиқалар томоша қилмоқда. Хонадон аҳли ўша тарбия билан улғаймоқда. Сизлар бунинг учун яқинда оғир сарҳисоб қилинмаймиз, – деб ўйладяпсизларми?! Аллоҳ номига онт ичиб айтаманки, албатта сарҳисоб қилинамиз!

Хутбамни хурматли шайх Мухаммад ибн Солих Усаймийннинг имзоси қўйилган ва йўлдош антенналарни уйга киритган оила бошлиғига Аллоҳ хузуридаги жазолар ҳақидаги фатвосини ўқиб тагатсам қандай яхши бўлар эди.

Аллоҳим, эй раҳмилар Раҳмлиси! Бизни ўз ватанимизда хотиржам қил! Раҳбарларимиз ва имомларимизни ислоҳ айла!

Аллоҳим, раҳбариётни Сендан қўрқиб, тақво қиласиган ва розилигингга эргашганлар кўлига бер!

Аллоҳим, бу умматга тўғри йўлларни кўрсат-ки, унда гуноҳкорлар хор бўлсин, савобли ишларга чорлансин, гуноҳлар таъқиқлансан!

Аллоҳим, қалбларимиз хидоятланадиган, тарқоқлигимиз бирлашадиган ва биздан фитналарни узоқлаштирадиган раҳматингни ёғдир!

Аллоҳим, Пайғамбаримизга, Унинг оиласи ва асҳобларига салавоту саломлар йўлла! ...

давоми бор...